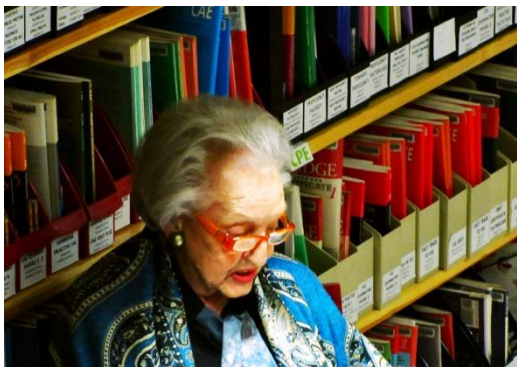

CURRICULUM VITAE

BERIĆ, rođ. Đukić, Vesna, germanista, završila je osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju u Beogradu gde je i rođena. Studirala je u Londonu (Pittman's College), Beogradu, Kilu, Hajdelbergu, Štokholmu (švedski jezik) i diplomirala 1961. godine u Sarajevu na grupi Nemački jezik i književnost. Na poslediplomskim studijama bila je u Kilu (staronordijski jezik). Doktorirala je u Zagrebu 1973. godine sa tezom „Red reči u delu J. Vikrama“.

Direktor Instituta za strane jezike i književnosti Filozofskog fakulteta Novi Sad u periodu od 1983. do 1985. godine, šef Katedre

za nemački jezik i književnosti istog fakulteta od 1987. do 1991. god. Bavila se problemima istorijske gramatike nemačkog jezika, kontrastivnim istraživanjima nemačkog i srpskog jezika, kao i problemima pozajmljenica iz nemačkog jezika.

Član i korespondent za tadašnju Jugoslaviju Internacionalnog udruženja za germanske jezike i književnosti (IVG), kao i član Izvršnog odbora istog društva (1991 – 2000); stalni član Društva braće Grim; Societas linguistica Europaea; Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Vojvodine (od 1994. član Uprave); Društva za primenjenu lingvistiku Vojvodine (predsedavajući 1975 – 1985); Društva Jugoslavija-Francuska (član predsedništva 1984 – 1989); stalni član Nemačkog Šilerovog društva; počasni član „Advisory Council of IBC“ u Kembridžu; stalni član-saradnik Matice srpske (od 1989); član Školskog odbora i patronata Humanitarnog fonda Privrednik, Novi Sad.

Bila je autor, koautor i redaktor 10 publikacija. Objavila je preko 120 stručnih i naučnih radova u Jugoslaviji, Nemačkoj, Švajcarskoj i Austriji. Autor je 6 udžbenika i saradnik u jednoj gramatici nemačkog jezika. Sudelovala je sa referatom na preko 70 nacionalnih i internacionalnih simpozijuma i kongresa. Bila je rukovodilac i saradnik na 13 projekata, kao i mentor magistarskih radova i doktorskih disertacija.

Zahvaljujući radu njeno ime je dobilo svoju odrednicu u preko 20 stručno – naučnih leksikona objavljenih u Novom Sadu, Beogradu, Tibingenu, Kembridžu i Delhiju.

Prvi je dobitnik Novembarske povelje Novog Sada 1993. godine. Član je „500 uticajnih ljudi“ 1994, Vašington.

UVEK PRIVLAČNA PRIČA O POZAJMLJENICAMA IZ NEMAČKOG U SRPSKI JEZIK

Komunikacija ljudi se izražava kroz dva osnovna oblika: jezik i govor. Pri tome je prvi njegov deo socijalnog profila, a drugi rezultat mišljenja tj. izrečena misao odnosno govor.

Međujezički kontakti, neposredni ili posredni, kroz dijahrone navoje stvaraju uslove za javljanje pozajmljenica. One se javljaju kroz pozajmljenice kao takve, zatim prevodne pozajmljenice, tuđice i internacionalizmi. Novija istraživanja govore o dvema osnovnim grupama: pozajmljenicama i prevedenicama.

Pojava pozajmljenica je istražena na jednom malom korpusu (ca. 100 str) dela „Šetnja po Novom Sadu“ – „humorističko-satirične crtice“, inače rado čitane u to vreme – pisca, književnika i lekara Ilije Ognjanovića Abukazema (Novi Sad, 1845 – Budimpešta, 1900). Njegovo stvaralaštvo je vezano za Novi Sad druge polovine 19. veka.

Izdvojeno je i analizirano 42 pozajmljenice. Njihovo postojanje je verifikovano u dva kompetentna jezička rečnika: Duden za nemački jezik i Rečnik srpsko-hrvatskog književnog jezika Matice srpske.

Sam fokus istraživanja je usmeren na onaj njihov deo koji je zastupljen i relativno uobičajen i u savremenom kolokvijalnom srpskom jeziku u obimu od skoro polovine registrovanih pozajmljenica što govori o njihovoj kontinuiranoj upotrebi.

Može da se kaže da je javljanje pozajmljenica stalna osobenost svih jezika.